

تکلیف خانگی

سخن خوب / سخن بد
آنچه خدا راجع به سخن گفته است

نویسنده: وین مَک Wayne Mack
مترجم: شاهرخ صفوی

آیات زیر را خوانده و آنچه در خصوص سخن گفته شده را روی کاغذ جداگانه بنویسید

برای راهنمائی شما، برداشت خودم را از آیات درج شده در فایلی به نام "برداشت های من" ضمیمه کرده ام. اما قبل از رجوع به آن، سعی کنید برداشتی که خود دارید را مرفق فرمائید چون خدا در درجه اول می خواهد از مغز خود استقاده نماید

طریق استفاده

۱. آیاتی که صحبت از نوع سخنی می کنند که باید از آن دوری کرد را با (-) علامت گذاری کنید.
۲. آیاتی که صحبت از نوع سخنی می کنند که باید بکار برد را با (+) علامت گذاری کنید.
۳. صورت جداگانه (در انتها فراهم شده) شامل آیاتی که علامت (-) و (+) گذارده اید فراهم سازید
۴. در خصوص این آیات، رفتار خود را بسنجد و آن چه لازم به تغییر است را نیز اضافه کنید.
۵. تعداد آیاتی که مربوط به شما می شوند را چند بار در روز تکرار کنید تا حفظ شوند.

چون تعداد آیات بسیارند، چند نمونه را خود بعنوان مثال انجام داده ام تا بتوانید بقیه را آن طور که انتظار می رود انجام دهید

امثل ۱۰

- ۱۰: آن که رندانه چشمک می زند دلریش می سازد، اما آن که بی پرده نکوهش می کند باعث صلح می شود.

برداشت های من

(آیه ۱۰): چشمکزن کسی است که با دهانش یک چیز را می گوید و با چشمک زدن منظر دیگری را عنوان می کند. او حقیقت را پشت پرده نگاه می دارد و باعث دلریش شدن می گردد. اما کسی که حقیقت را، هر قدر ناگوار باشد، به زبان می آورد، ممکن است ابتدا صدمه ببیند، ولی چون حقیقت را گفته، نهایتاً باعث صلح خواهد شد.

۱۱: دهان پارسایان چشمۀ حیات است، اما دهان شریران خشونت را پنهان می سازد.

(آیه ۱۱): سخن شخصی که دلش با روح القدس یاک شده در همه شرایط حقیقت خدا را به زبان می آورد. حقیقت خدا است که چشمۀ حیات است. اما شریران تنها خود را می پرستند و نتیجاً دیگران را با دشمنی نگاه خواهند کرد.

امثال ۱۱

- ۶: بر سر پارسایان، برکتها قرار می گیرد،
اما خشونت،
دهان شریران را می بندد.
- ۸: دانادل، احکام را می پذیرد،
اما نادان پرگو
تلف خواهد شد.
- ۱۰: آن که رندانه چشمک می زند دلریش می سازد،
اما آن که بی پرده نکوهش می کند
باعث صلح می شود.
- ۱۱: دهان پارسایان چشمۀ حیات است،
اما دهان شریران
خشونت را پنهان می سازد.
- ۱۲: نفرت، نزاعها بر می انگیزد،
اما محبت،
خطاپوش است.
- ۱۳: حکیمان، دانش را می اندوزند،
اما زبان جاهل
سر او را بر باد می دهد.
- ۱۷: آن که به تأدیب گوش می سپارد، در راه حیات است،
اما آن که توبیخ را ترک می گوید،
گمراهی به بار می آورد.
- ۱۸: آن که نفرت را پنهان سازد،
لبهای دروغگو دارد،
آن که شایعه پراکنی کند، نادان است.
- ۱۹: پرگوبی خالی از گناه نیست،
عاقل آن است
که زبان خویش نگاه دارد.
- ۲۱: لبهای پارسایان،
بسیاری را می پرورد،
اما جاهلان از کم عقلی می میرند.
- ۳۱: لبهای پارسایان سخن پسندیده می داند،
دهان شریران تنها انحراف!

طبع	
زبان	
مشورت	
زبان	
محبت	
شایعه	
مشاوره	
droog	
زبان	
مشورت	
مشورت	

برداشت های من

(آیه) : (آیه) :

امثال ۱۱

- ۹: ناپاکان به گفتار خود
همنوع خویش را هلاک می‌کنند،
اما پارسا را دانش او نجات می‌دهد.
- ۱۱: از برکت صالحان،
شهر سرافراز می‌شود،
از دهان شریران، سرنگون!
- ۱۲: آن که همسایه خویش را خوار می‌سازد
کم عقل است،
اما شخص فهیم خاموش می‌ماند.
- ۱۳: سخنچین اسرار را فاش می‌کند،
اما شخص امین رازدار است.

برداشت های من

(آیه) : (آیه) :

امثال ۱۲

- ۶: سخنان شریران در کمین خون است،
اما دهان صالحان آنان را می‌رهاند.
- ۱۳: مرد شرور
در دام زبان عصیانگر خود گرفتار می‌آید،
اما مرد پارسا از تنگنا می‌رهد.
- ۱۶: نادان در دم خشم را بروز می‌دهد،
اما خردمند اهانت را ناشنیده می‌گیرد.
- ۱۸: هستند که سخنان باطلشان چون ضرب شمشیر است،
اما زبان حکیمان شفا می‌بخشد.

برداشت های من

(آیه) : (آیه) :

امثال ۱۳

۳: آن که مراقب زبان خویش است،
 مراقب جان خویش است،
 اما آن که نسنجیده سخن می‌گوید،
 خود را هلاک می‌سازد.

برداشت های من

(آیه)
 (آیه)

امثال ۱۴

۳: نادان چوب زبان متکبر خود را می‌خورد،
 اما لبهای حکیمان،
 ایشان را محافظت می‌کند.

۱۷: شخص تندخو

احمقانه رفتار می‌کند،
 حیله‌گر منفور است.

۲۹: شخص دیرخشم

از درک بسیار برخوردار است،
 اما تندخو

حماقت را به نمایش می‌گذارد.

برداشت های من

(آیه)
 (آیه)

امثال ۱۵

۱: جوابِ نرم
 خشم را بر می‌گرداند،
 اما سخن تند
 غصب را بر می‌انگیزد!

۲: زبان حکیمان

معرفت را دل انگیز می‌سازد،
 اما از دهان احمقان

حماقت روان می‌شود.

۳: چشمان خداوند همه جا هست،

بر بدان
 و نیکان
 دیدبانی می‌کند.

۴ : زبان شفابخش،

درخت حیات است،

اما زبان گز،

روح را در هم می‌شکند.

۱۸ : مرد تندخو

نزاعها بر می‌انگیزد،

اما شخص دیر خشم

مرا فعه را

فرو می‌نشاند.

۲۳ : انسان از دادن پاسخ شایسته شادمان می‌شود،

چه نیکوست سخنی که به وقتی گفته شود!

۲۸ : دل پارسا در پاسخ دادن تأمل می‌کند،

اما دهان شریران سیل سخنان بد را روان می‌سازد.

برداشت های من

(آیه^{۱۶}) :

(آیه^{۱۷}) :

امثال ۱۶

۲۱ : دانادل فهیم خوانده می‌شود،

و زبان شیرین

آموزش را رواج می‌دهد.

۲۳ : دل شخص حکیم

زبانش را عاقل می‌گرداند،

لبهای او آموزش را

رواچ می‌دهد.

۲۴ : شانه عسل است سخنان دلپذیر،

شیرین برای جان

و شفابخش استخوان.

۲۷ : شخص رذل

نقشه‌های پلید می‌کشد،

سخنان او همچون آتش

می‌سوزاند.

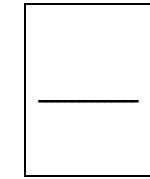
۲۸ : شخص منحرف

تخم نزاع می‌پاشد،

سخن چین

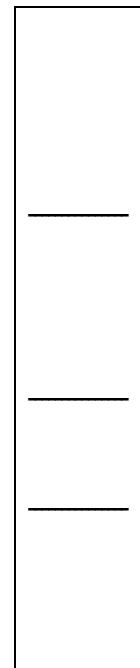
بین دوستان نزدیک

جدایی می‌افکند.

۳۲: شخص دیر خشم
از دلاور بهتر است،
و آن که بر نفس خود مسلط باشد
از فاتح شهر، برتر.

برداشت های من
:(آیه)
:(آیه)

امثال ۱۷
۹: آن که خطای را می پوشاند،
محبت را می گسترد؛
آن که مسئله را بازگو می کند،
میان دوستان خالص جایی می افکند!
۱۴: آغاز مشاجره
همچون رخنه آب است؛
پس، از آن دست بدار،
پیش از آنکه به منازعه بینجامد.
۲۷: آن که زبان خود را باز می دارد
صاحب معرفت است،
فهیم است مردی که خوی آرامی دارد.
۲۸: نادان نیز اگر خاموش بماند،
او را حکیم می شمارند،
آن که دهانش را بسته نگاه می دارد،
فهیم شمرده می شود.

برداشت های من
:(آیه)
:(آیه)

امثال ۱۸

۶: لبهای جاہل

درگیر نزاع می‌شود،

زبانش به استقبال کنک می‌شتابد.

۷: زبان جاہل نابودی اوست،

لبانش دام برای جان او.

۸: سخنان سخن چین

همچون لقمه های لذیذ است

که به اعمق وجود انسان فرو می‌رود.

۹: پاسخ دادن پیش از شنیدن،

نادانی است

و شرمساری.

۱۰: برادر رنجیده،

از شهر حصاردار تسخیر ناپذیرتر است؛

مجادله همچون پشت بندهای دروازه بسته بیژ است.

۱۱: فقیر ملتمنه سخن می‌گوید،

اما ثروتمند با درشتی پاسخ می‌دهد.

نزاع

زبان

شایعه

برداشت های من

(آیه) :

(آیه) :

امثال ۱۹

۱۱: عقل انسان

خشم او را باز می‌دارد؛

جلال او در چشم پوشی از خطاست.

۱۲: فرزند نادان،

مایه تباہی پدر خویش است،

و نزاعهای زن همچون چگه دائمی آب.

۱۳: مرد تندخو

باید سزا بیند؛

اگر او را برهانی،

ناگزیر از تکرار کار خود خواهی بود.

۱۴: ترس از خداوند به حیات رهنمون می‌شود؛

انسان با شکم سیر شب را به سر می‌برد

و گزندی به او نمی‌رسد.

خانواده

مشاوره

برداشت های من

(آیه) :

(آیه) :

امثال ۲۰

۳: دوری از نزاع،
عزّت آدمی است
اما تن هر نادان
برای مجادله می‌خارد!

برداشت های من
(آیه ۲۰ : ۳)

امثال ۲۱

۲۳: هر که مراقب دهان و زبانش باشد،
جان خویش از بلا در امان می‌دارد.

برداشت های من
(آیه ۲۱ : ۲۳)

امثال ۲۲

۲۴: با مرد تندخو دوستی مکن،
و با آن که زود به خشم آید، دمساز مشو،
۲۵: مبادا راههای او را بیاموزی
و جان خویش را به دام در افکنی.

برداشت های من
(آیه ۲۲ :)
(آیه ۲۳ :)

مثال ۲۶

۱: بر مردان شریر
حسد مبر،
و مشتاق همنشینی با آنها مباش؛
۲: چه، دلهایشان در اندیشه خشونت است
و لبهایشان از آزار سخن می‌گوید.

۲۸: علیه همنوع خود
بی‌سبب شهادت مده
و لبهایت را برای فریب به کار مبر.

۲۹: مگو:

«با او چنان خواهم کرد که با من کرده است؛
آنچه را آن مرد کرده، تلافی خواهم کرد.»

برداشت های من
(آیه) :
(آیه) :

امثال ۲۹

۸: شتابزده به محکمه مبر،

زیرا در آخر چه خواهی کرد

اگر همسایهات تو را شرمنده سازد؟

۹: اگر دشمنت گرسنه است،

به او خوراک بده!

و اگر تشنه است،

آبش بنوشان!

۱۰: چه این گونه،

اخگرها بر سرش خواهی انباشت،

و خداوند پاداشت خواهد داد.

۱۱: باد شمالی باران می آورد،

زبان غیبتگو،

نگاههای خشمگین.

۱۲: خبر خوش از دیار دوردست،

آبی است خنک به کام تشنه لب.

۱۳: آن که بر نفس خود مسلط نباشد،

شهری بی حصار را

ماند که بدان رخنه کرده باشند.

برداشت های من
(آیه) :
(آیه) :

امثال ۲۶

۱۴: کشیدن گوش سگ ولگرد است،

دخالت در مشاجره دیگران!

۱۵: دیوانه ای را مائد

که نیرهای آتشین و مرگبار پرتاب کند،

۱۶: آن که همسایه خود را بفریبد و گوید:

«مزاچ می کردم!»

۱۷: بدون هیزم، آتش خاموش می شود؛

بدون سخنچینی، مشاجره پایان می پذیرد.

۱۸: همچون زغال برای اخگر و چوب برای آتش است،

مرد ستیزه جو برای داغ کردن آتش نزاع.

۱۹: کلمات سخنچین لقمه های لذیذ را مائد که به اعماق وجود انسان فرو می رود.

برداشت های من
:(آیه)
:(آیه)

امثال ۲۷

۲: بگذار دیگری تو را بستاید،
نه دهان خودت؛
غريبهای،
نه زبان خودت.

برداشت های من
:(آیه)
:(آیه)

امثال ۲۸

۲۵: مرد حریص،
نزاع بر می انگیزد،
اما هر که را که بر خداوند توکل کند،
فراآنی خواهد بود.

برداشت های من
:(آیه)
:(آیه)

امثال ۲۹

۱۱: نادان همه خشم خود را بی مهابا بروز می دهد،
اما حکیم آن را باز می دارد.
۲۰: آیا کسی را دیده ای
که در سخن گفتن عجول باشد؟
به نادان بیش از او امید هست.
۲۲: مرد کج خلق نزاع بر می انگیزد،
و شخص تندخو، گناهان بسیار مرتكب می شود.

برداشت های من
:(آیه)
:(آیه)

امثال ۳۰

۳۲: «اگر حماقت کرده، خویشتن را بر افراشته‌ای،
و اگر بدی اندیشیده‌ای،
دست بر دهان خویش بگذار!

۳۳: زیرا از فشردن شیر،
کره به دست می‌آید،
از فشردن بینی، خون،
و از فشردن خشم، نزاع.

برداشت های من

(آیه ۱۲):
(آیه ۱۳):

متی ۱۲

۳۴: ای افعی زادگان،
شما که بدسیرت هستید،
چگونه می توانید سخن نیکو بگویید؟
زیرا زبان از آنچه دل از آن لبریز است،
سخن می‌گوید.

۳۵: شخص نیک،

از خزانه نیکوی دل خود
نیکویی بر می‌آورد
و شخص بد،
از خزانه بد دل خود، بدی.

۳۶: اما به شما می‌گوییم

که مردم برای هر سخن پوچ که بر زبان برانند،
در روز داوری حساب خواهند داد.

۳۷: زیرا

با سخنان خود تبرئه خواهید شد
و با سخنان خود محکوم خواهید گردید.»

برداشت های من

(آیه ۱۴):
(آیه ۱۵):

غلطیان ۵

۱۵: ولی اگر به گزیدن و دریدن یکدیگر ادامه دهید،
مواظب باشید که به دست یکدیگر از میان نروید.

۱۶: اما می گوییم
به روح رفتار کنید
که تمایلات نفس را به جا نخواهید آورد.

۱۹: اعمال نفس روشن است:
بی عفتی، ناپاکی، و هرزگی؛
۲۰: بت پرستی و جادوگری؛

دشمنی، ستیزه جویی، رشك، خشم؛
جامطلبی، نفاق، دسته بندی،
حسد؛ مستی، عیاشی و مانند اینها.

۲۱: چنانکه پیشتر به شما هشدار دادم،
باز می گوییم
که کنندگان چنین کارها

پادشاهی خدا را به میراث نخواهند برد.

۲۲: اما نمره روح،

محبت، شادی، آرامش، صبر، مهربانی، نیکوبی، وفاداری،
فروتنی و خویشتنداری است.

۲۳: هیچ شریعتی مخالف اینها نیست.

برداشت های من

(آیه) :

(آیه) :

افسیان ۴

۲۹: دهانتان به هیچ سخن بد گشوده نشود،
بلکه گفتارتان به تمامی برای بنای دیگران به کار آید
و نیازی را برآورده،
شنوندگان را فیض رساند.

۳۰: روح قدوس خدا را
که بدان برای روز رهایی مهر شده‌اید،
غمگین مسازید.

۳۱: هر گونه
تلخی، خشم، عصبانیت، فریاد، ناسزاگوبی و هر نوع بدخواهی را
از خود دور کنید.

۳۲: با یکدیگر
مهربان و دلسوز باشید
و همان گونه که خدا شمارا در مسیح بخشوده است،
شما نیز یکدیگر را ببخشایید.

برداشت های من
:(آیه)
:(آیه)

افسیان ۵

۱۹ : با مزامیر، سرودها و نعمه هایی که از روح است
با یکدیگر گفتگو کنید
و از صمیم دل برای خداوند
بسرایید و ترنم نمایید.
۲۰ : همواره خدای پدر را به نام خداوند ما عیسی مسیح برای همه چیز شکر گویید.

برداشت های من
:(آیه)
:(آیه)

کولسیان ۳

۱۳ : نسبت به یکدیگر برد بار باشید
و چنانچه کسی نسبت به دیگری کدورتی دارد،
او را ببخاید.
چنانکه خداوند شما را بخشد،
شما نیز یکدیگر را ببخاید.
۱۴ : و بر روی همه اینها
محبت را در بر کنید
که همه چیز را به هم می پیوندد
و شما را کامل می گرداند.

برداشت های من
:(آیه)
:(آیه)

فیلیپیان ۴

۸ : در پایان، ای برادران،
هر آنچه راست است، هر آنچه والاست، هر آنچه درست است،
هر آنچه پاک است، هر آنچه دوست داشتنی و هر آنچه ستودنی است،
بدان بیندیشید.
اگر چیزی عالی است و شایان ستایش،
در آن تأمل کنید.

برداشت های من
:(آیه)
:(آیه)

یعقوب ۱

۱۹ : برادران عزیز من، توجه کنید:
هر کس باید در شنیدن تند باشد،
در گفتن گند

و در خشم آهسته

۲۶ : آن که خود را دیندار بداند،
اما مهار زبان خود را نداشته باشد،
خویشتن را می‌فریبد
و دیانتش باطل است.

برداشت های من

: (آیه)
: (آیه)

یعقوب ۳

۲: ما همه بسیار می‌لغزیم.

اگر کسی در گفتار خود نلغزد،
انسانی کامل است

و می‌تواند تمامی وجود خود را مهار کند.

۳: ما با لگام نهادن بر دهان اسب،

آن را مطیع خود می‌سازیم

و بدین وسیله می‌توانیم

تمامی بدن حیوان را

به هر سو هدایت کنیم.

۴: همچنین سکانی کوچک

می‌تواند کشتنی بزرگی را

که فقط بادهای نیرومند آن را به حرکت درمی آورد،

به هر سمتی که ناخدا بخواهد هدایت کند.

۵: به همین سان،

زبان نیز عضوی کوچک است،

اما ادعاهای بزرگ دارد.

جرقه ای کوچک می‌تواند

جنگلی بزرگ را به آتش کشد.

۶: زبان نیز آتش است؛

دنیایی است از شرارت در میان اعضای بدن ما

که همه وجود انسان را آلوده می‌کند

و تمام زندگی او را به آتش می‌کشد -

آتشی که جهنم آن را افروخته است!

۷: انسان همه گونه حیوان و پرنده و خزنده و جاندار دریایی را رام می‌کند

و کرده است،

اما هیچ انسانی قادر به رام کردن زبان نیست.

زبان شرارتی است سرکش و پر از زهر کشند!

۹: با زبان خود خداوند و پدر را متبارک می‌خوانیم

و با همان زبان انسانهایی را که به شباهت خدا آفریده شده‌اند،

لعن می‌کنیم.

۱۰: از یک دهان، هم ستایش بیرون می‌آید، هم نفرین!

ای برادران من، شایسته نیست چنین باشد.

۱۱: آیا می‌شود از چشمہ ای

هم آب شیرین روان باشد، هم آب شور؟

۱۲: برادران من، آیا ممکن است درخت انجیر،

زیتون بار آورد؟

پا درخت مو، انجیر بر دهد؟

به همین سان نیز چشمہ شور

نمی‌تواند آب شیرین روان سازد.

فهرست کمبود ها

آیه: امثال ۱۰ : ۱۰

چگونه در این خصوص کمبود داشته اید؟ من هم یکی دو بار با مسخره حرف شخص دیگری را در مقابل دوستم تصدیق کرده ام. یک بار نیز نزدیک به کتک خوردن نیز شدم.

آیه: امثال ۱۰ : ۱۱

چگونه در این خصوص کمبود داشته اید؟ من در این خصوص گناه کرده ام. بعضی موقع حقیقت را می دانستم ولی به زبان نمی آوردم. می ترسیدم.

آیه:

چگونه در این خصوص کمبود داشته اید

فهرست نیازها

آیه:

چگونه از این خصوصیات استفاده خواهید کرد

آیه:

چگونه از این خصوصیات استفاده خواهید کرد